

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 112/23

Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 2023

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στην υπόθεση C-61/22 | Landeshauptstadt Wiesbaden

Κατά τη γενική εισαγγελέα L. Medina, είναι έγκυρη η υποχρεωτική συλλογή και αποθήκευση δακτυλικών αποτυπωμάτων σε δελτία ταυτότητας

Ο κανονισμός 2019/1157¹ προβλέπει την υποχρέωση ενσωμάτωσης, από τις 2 Αυγούστου 2021, σε όλα τα νεοεκδιδόμενα από τα κράτη μέλη δελτία ταυτότητας² και σε μέσο αποθήκευσης υψηλής ασφάλειας, εικόνας των δακτυλικών αποτυπωμάτων του κατόχου του δελτίου ταυτότητας.

Τον Νοέμβριο του 2021, Γερμανός πολίτης υπέβαλε στον Δήμο Wiesbaden (Γερμανία) αίτηση έκδοσης νέου δελτίου ταυτότητας. Με την αίτησή του ζήτησε ρητά την έκδοση του δελτίου ταυτότητας χωρίς την ενσωμάτωση καταγραφής δακτυλικών αποτυπωμάτων στο μικροκύκλωμά του.

Ο Δήμος Wiesbaden απέρριψε την αίτηση, με την αιτιολογία, μεταξύ άλλων, ότι το δελτίο ταυτότητας δεν μπορούσε να εκδοθεί χωρίς την καταγραφή δακτυλικών αποτυπωμάτων του κατόχου, δεδομένου ότι, από τις 2 Αυγούστου 2021, η αποθήκευση καταγραφής δακτυλικών αποτυπωμάτων στο μικροκύκλωμα των νέων δελτίων ταυτότητας κατέστη υποχρεωτική.

Επιληφθέν διαφοράς στο πλαίσιο αυτό, το διοικητικό πρωτοδικείο Wiesbaden διατηρεί αμφιβολίες όσον αφορά το κύρος του κανονισμού 2019/1157 και, ως εκ τούτου, του υποχρεωτικού χαρακτήρα της συλλογής και της αποθήκευσης δακτυλικών αποτυπωμάτων στα γερμανικά δελτία ταυτότητας. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, πρώτον, αν η προσήκουσα νομική βάση για την έκδοση του κανονισμού 2019/1157 ήταν το άρθρο 21, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και όχι το άρθρο 77, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ· δεύτερον, αν ο κανονισμός 2019/1157 είναι συμβατός με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο του 52, παράγραφος 1· και, τρίτον, αν ο εν λόγω κανονισμός συνάδει με την υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης αντικτύπου σχετικά με την προστασία δεδομένων βάσει του άρθρου 35, παράγραφος 10, του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων³.

Με τις σημερινές προτάσεις της, η γενική εισαγγελέα Laila Medina **καταλήγει κατ' αρχάς στο συμπέρασμα ότι ορθώς ο κανονισμός 2019/1157 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 21, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ**, με σκοπό τη

¹ Άρθρο 3, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1157 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την ενίσχυση της ασφάλειας των δελτίων ταυτότητας των πολιτών της Ένωσης και των εγγράφων διαμονής που εκδίδονται για πολίτες της Ένωσης και τα μέλη των οικογενειών τους που ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας (ΕΕ 2019 L 188, σ. 67).

² Όσον αφορά την ίδια υποχρέωση σε σχέση με τα διαβατήρια, βλ. απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2013, Schwarz, [C-291/12](#) (βλ. ανακοινωθέν τύπου αριθ. 135/13).

³ Άρθρο 35, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016 L 119, σ. 1).

διευκόλυνση της άσκησης του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής των πολιτών της Ένωσης εντός των κρατών μελών.

Συναφώς, η γενική εισαγγελέας επισημαίνει ότι το εν λόγω δικαίωμα επιτρέπει στους πολίτες της Ένωσης να βιώσουν την καθημερινότητα των άλλων κατοίκων του κράτους μέλους υποδοχής. Ως εκ τούτου, τα εθνικά δελτία ταυτότητας έχουν την ίδια λειτουργία με εκείνη που επιτελούν για τους εν λόγω κατοίκους, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι μόνο ένα αξιόπιστο και γνήσιο αποδεικτικό ταυτότητας διευκολύνει την πλήρη άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας.

Η ομογενοποίηση του μορφότυπου των εθνικών δελτίων ταυτότητας και η βελτίωση της αξιοπιστίας τους μέσω προτύπων ασφάλειας, περιλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων, επηρεάζουν άμεσα την άσκηση του δικαιώματος αυτού, καθιστώντας τα εν λόγω δελτία πιο αξιόπιστα και, ως εκ τούτου, πιο εύκολα αποδεκτά από τις αρχές των κρατών μελών και τους φορείς παροχής υπηρεσιών. Το αποτέλεσμα είναι εν τέλει η μείωση της ταλαιπωρίας, του κόστους και των διοικητικών φραγμών για τους μετακινούμενους πολίτες της Ένωσης.

Η γενική εισαγγελέας εκτιμά, τέλος, ότι η αρμοδιότητα που παρέχεται στο Συμβούλιο από το άρθρο 77, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά μόνον το πλαίσιο πολιτικής σχετικά με τους συνοριακούς ελέγχους. Μέτρο της Ένωσης που βαίνει πέραν του συγκεκριμένου περιεχομένου, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του κανονισμού 2019/1157, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης.

Εν συνεχεία, η γενική εισαγγελέας **εξετάζει αν η υποχρέωση συλλογής και αποθήκευσης εικόνας δύο δακτυλικών αποτυπωμάτων σε δελτία ταυτότητας συνιστά αδικαιολόγητο περιορισμό του θεμελιώδους δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.**

Κατά τη γνώμη της γενικής εισαγγελέας, ο κανονισμός 2019/1157, ο οποίος θεσπίζει μέτρα παρεμφερή εκείνων που το Δικαστήριο εξέτασε στην απόφαση Schwarz σε σχέση με τα διαβατήρια, συνιστά περιορισμό των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να εξακριβωθεί αν η επεξεργασία αυτή μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Σχετικά με το αν οι περιορισμοί που απορρέουν από τον κανονισμό 2019/1157 ανταποκρίνονται σε σκοπό γενικού ενδιαφέροντος, η γενική εισαγγελέας εκτιμά ότι, δεδομένου ότι η έλλειψη ομοιογένειας ως προς τους μορφότυπους και τα χαρακτηριστικά ασφάλειας των εθνικών δελτίων ταυτότητας αυξάνει τον κίνδυνο απάτης και πλαστογράφησης εγγράφου, **οι περιορισμοί που θεσπίζονται με τον κανονισμό 2019/1157**, οι οποίοι αποσκοπούν στην πρόληψη του εν λόγω κινδύνου και, επομένως, στην προώθηση της αποδοχής των συγκεκριμένων δελτίων, **επιδιώκουν τέτοιο σκοπό.**

Επιπλέον, η γενική εισαγγελέας εκτιμά ότι οι εν λόγω περιορισμοί **δεν υπερβαίνουν τα όρια του πρόσφορου και του αναγκαίου μέτρου** για την επίτευξη του κύριου σκοπού του εν λόγω κανονισμού. Ειδικότερα, δεν φαίνεται να υπάρχει εξίσου κατάλληλη αλλά λιγότερο επεμβατική μέθοδος, σε σύγκριση με τη λήψη και αποθήκευση δακτυλικών αποτυπωμάτων, για την επίτευξη, με εξίσου αποτελεσματικό τρόπο, του σκοπού του κανονισμού. Επιπλέον, ο κανονισμός 2019/1157 προσφέρει επαρκή και κατάλληλα μέτρα τα οποία διασφαλίζουν την αποτελεσματική προστασία της συλλογής, της αποθήκευσης και της χρήσης βιομετρικών αναγνωριστικών στοιχείων από κάθε είδους ακατάλληλη και καταχρηστική επεξεργασία. Τα εν λόγω μέτρα διασφαλίζουν ότι τα βιομετρικά αναγνωριστικά στοιχεία που αποθηκεύονται σε νεοεκδιδόμενο δελτίο ταυτότητας παραμένουν στη διάθεση του κατόχου του δελτίου μετά την έκδοση αυτού και ότι δεν είναι προσβάσιμα στο κοινό. Επιπλέον, ο κανονισμός 2019/1157 δεν παρέχει νομική βάση για τη δημιουργία ή τη διατήρηση εθνικών βάσεων δεδομένων ή κεντρικής βάσης δεδομένων σε επίπεδο Ένωσης.

Τέλος, όσον αφορά το ζήτημα του αν ο κανονισμός 2019/1157 συνάδει με την υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης αντικτύπου σχετικά με την προστασία δεδομένων βάσει του άρθρου 35, παράγραφος 10, του ΓΚΠΔ, η γενική εισαγγελέας επισημαίνει ότι ο ΓΚΠΔ και ο κανονισμός 2019/1157 είναι πράξεις παράγωγου δικαίου οι οποίες έχουν την ίδια τυπική ισχύ στην ιεραρχία των πηγών του δικαίου της Ένωσης. Επιπλέον, δεν προκύπτει από κανένα σημείο του ΓΚΠΔ ότι η υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης αντικτύπου, όπως προβλέπεται στο άρθρο του 35,

παράγραφος 1, είναι δεσμευτική για τον νομοθέτη της Ένωσης, ούτε η διάταξη αυτή θεσπίζει κριτήριο σε σχέση με το οποίο θα πρέπει να αξιολογηθεί το κύρος ενός άλλου κανόνα παράγωγου δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως εκ τούτου, κατά τη γνώμη της γενικής εισαγγελέα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν υπείχαν υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης αντικτύπου στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση του κανονισμού 2019/1157.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎(+352) 4303 2077.

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎(+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

